nešto upotrijebiti. I danas imaju sve šta raditi. I danas se imaju kuda širiti. A budemo li ih zbilja jednom imali previše, eto im misija; eto im pustoši na zapadu: žena i onako ne visi puno na grudi; žena se i onako lakše i žrtvuje i prilagođuje.

Uostalom ne će ni kod nas, po ljudsku, »konjunktura« dugo potrajati. Sekularizam prodire i na selo. I selo se emancipira. Bolje je da imamo rezervi.

Na koncu, zar tim indirektno ne rješavamo i jedan već sada akutan i socijalni i moralni problem na selu? Iz svih se krajeva tuže da je po selima mnogo više djevojaka nego mladića: mladići bježe u grad za poslom i za karijerom; djevojke zasada još uvijek u većini ostaju kod kuće. Bez perspektive na udaju. Što im ne bismo pružili mogućnost za jednu djevičansku karijeru: poštenu, časnu, kršćansku, apostolsku, sretnu?

Moramo biti široki i smioni. I svećenici; i naše ženske redovničke družbe. Milost Božja ne spava. Providnost nam pruža šanse. Danas na selu, u provinciji. Sutra će nam ih pružiti i u gradu. Ima i po gradovima plemenitih mladih ženskih duša — i inteligentnih, i školovanih — koje odbija surova proza modernog života, a privlači ih Bog i vizija vječnosti. Ima ih više nego što i mislimo. Ima ih i danas!

Detalji — a ima ih razumije se puno — tražit će još dosta proučavanja. Ako se danas toliko piše o normama i kriterijima pri izboru i odgoju svećeničkih zvanja, svakako će se doskora morati isto tako pisati i o normama i kriterijima pri izboru i odgoju ženskih redovničkih zvanja. Samostanskih i onih u ženskim sekularnim institutima. Toliko je tu momenata na koje bi valjalo pripaziti. I toliko je tu stvari u kojima je iskustvo bitno korigiralo naivne predodžbe i naivne metode prošlosti.

Iskusne redovnice, samostanski duhovnici, svećenici sa terena imaju tu riječ!

Dr. Čedomil Čekada

IZ KATEHETSKE PRAKSE

Trajna veza katehete sa polaznicima vjeronauka

Sasvim je prirodno da se kateheta nakon višegodišnjeg rada dobro upozna i sprijatelji s djecom kojoj predaje. On je u stvari dječji duhovni otac i dobroželitelj prvoga reda. Djeca svog vjeroučitelja na ulici rado sretaju i još radije gledaju

kao gosta u svojim kućama. Ona su ushićena i vrlo radosna, kad se mogu s njim zadržati dulje u razgovoru.

Pravo se prijateljstvo lako ne prekida. Vjeroučitelj će češće misliti na svoje đake, ne će ih posebno zaboraviti u molitvi, a ni oni njega. Znam da su polaznici vjeronauka u jednoj župi spontano odlučili da svaki dan mole tri »Očenaša« u večernjoj molitvi za svog vjeroučitelja, koji je bio dopao jedne velike nezgode. — Čim mladići i djevojčice odputuju negdje na izlet ili praznike, oni pišu svom kateheti. Takova pismena veza između djece i vjeroučitelja trebala bi ostati i kasnije, kad djeca završe školu i pođu na fakultet ili koju drugu školu u drugom mjestu. Dobar kateheta će svakako nastojati da neprekidno drži pismenu vezu sa svojim bivšim đacima, a posebno onim ponajboljim. Tako će preko pisama moći djelovati na moralno formiranje mladeži. Ovakav način pastorizacije pismima nije stran kršćanskoj praksi. I sv. Pavao je pismima utvrđivao u vjeri kršćanske općine stare Crkve. Velikom brigom i ljubavlju pisao je Pavao Kološanima: »Iako sam tijelom odsutan, to sam duhom s vama: radujem se, dok promatram vaš bojni red, koji se čvrsto odupire: vašu vjeru u Krista« (Kol. 2,5)

Kako nadomjestiti udžbenike za vjeronauk

Budući da dosada nemamo pravih udžbenika za vjeronauk, a posebno za gimnazijske razrede, treba im tražiti neki nadomjestak, dok ih ne dobijemo. Kateheta će udžbenike nadomjestiti time, da svako predavanje dobro spremi i napiše ga. A djeci će nabaviti bilježnice za vjeronauk i svaki put ih nositi sa sobom na sat vjeronauka. Kateheta će, nakon što završi s tumačenjem metodske jedinice, izdiktirati učenicima najvažnije stvari iz protumačene materije, a oni će to upisati u bilježnice. Tako će djeca lakše privezati svoje pamćenje i lakše se pripremiti za odgovor iz vjeronauka. Dakako kateheta će voditi računa, da svaki polaznik vjeronauka imadne teku i da je drži uredno. I tu će urednost, ako nađe za zgodno, ocjenjivati. Neki su od kateheta ovu praksu kušali i pokazalo se lako izvedivim i korisnim. Ako je negdje katehetski fond vrlo aktivan, moglo bi se iz njega nabaviti bilježnice.

»Sve ćemo učiniti da sačuvamo i pojačamo pastoralnu snagu Crkve«.

Pavao VI

Razredna zajednica i vjeronauk

Skupina djece na vjeronauku, koji pripadaju jednom razredu ili Odjeljenju predstavljaju jednu pravu Božju obitelj. U takvoj obitelji vlada savršena jednakost. Glava obitelji je dakako — vjeroučitelj. Ali on mora imati nekoga između đaka, koji će mu biti posebno pri ruci, njegove upute provoditi u djelo, on mora izabrati jednoga ponajboljega đaka, koji će imati dužnost da neprestano bdije i pazi, kako bi se na vrijeme uklonile sve smetnje, koje bi stajale na putu urednom izvođenju vjeronaučne nastave. On će na vrijeme obavještavati vjeroučitelja o promjeni školskog rasporeda i svega, što bi sa sobom povlačilo nemogućnost održavanja nastave vjeronauka. Bilo bi poželjno, da budu dvojica đaka u svakom odjeljenju ili razredu, koji bi imali posebnu zadaću, da se brinu za vjeronauk. Ponegdje jednoga od njih zovu »predsjednikom« vjeronaučne razredne Zajednice, a drugoga »podpredsjenikom. Međutim nazivi nisu potrebni, nego je važno održati razrednu Zajednicu vjeronauka na okupu uz pomoć i direktnu suradnju samih đaka.

Kako pronaći ministrante?

Mnogi župnici se dugo muče tražeći načina da sakupe jedan broj djece, koja će ministrirati kod sv. Mise. Međutim najjednostavniji i najsigurniji način formiranja ministrantske skupine bit će preko kateheze. Treba čitavim razredima osnovne škole na satovima vjeronauka govoriti o uzvišenosti sv. Mise i prednostima ministranata. Zatim odmah prijeći na praksu i učiti čitave razrede misne odgovore na latinskom jeziku. Pozvati djecu na takmičenje, tko će prvi naučiti ministrirati. Takove djece će biti više i svakome od njih pridružiti po nekoliko onih, koji imaju volju, ali nisu još svladali tekst. Tako će se spontano stvoriti više grupica ministranata. Svakoj grupici odrediti dan, kad će skupno ministrirati. Dakako izvjestan broj će odpasti i ne će naučiti, ali će ih biti dosta, koji će ustrajati. To će biti elitni mladići, oduševljeni za službu u crkvi. Od njih će se kasnije lako moći rekrutirati budući svećenici.

O. F. Vlašić